

บทที่ 1 บทนำและวัตถุประสงค์

แมลงวันทอง (fruit fly) เป็นแมลงศัตรูที่สำคัญอย่างหนึ่งของพืชผล เช่น ชมพู่ มะม่วง กล้วย ฝรั่ง กระเทียม มะเขือ พริก การทำลายของแมลงวันทองเกิดขึ้นในระยะหนอน โดยแมลงเพศเมียใช้อวัยวะวางไข่แทรกเข้าไปในพืชผลตั้งก่อตัว แล้ววางไข่ เมื่อไข่ฟักเป็นตัวหนอนจะกัดกินอยู่ภายในพืชผลเหล่านั้น ทำให้เกิดการเน่าเสีย ร่วงหล่น คุณภาพลดลง นอกจากนี้ยังเป็นที่รังเกียจของตลาดต่างประเทศ ทำให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก

ในการควบคุมกำจัดแมลงวันทองสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้สารล่อเมธิล尤จินอล (methyl eugenol) หรือสารสกัดจากธรรมชาติ เช่น สารสกัดจากกะเพราแดง ในการล่อแมลงวันทองเพื่อมาทำลาย การใช้สารเคมีในการควบคุมและกำจัดแมลงวันทองเป็นวิธีหนึ่งที่ได้รับความนิยม เนื่องจากสะดวกและรวดเร็ว โดยในระยะที่ผลไม้ใกล้孰 อาจพ่นด้วยสารฆ่าแมลง คาร์บาริล (Sevin-3) แต่วิธีการนี้ควรใช้อย่างระมัดระวัง เพราะการใช้สารเคมีอย่างฟุ่มฟือยและไม่ถูกวิธีจะทำให้เกิดอันตรายต่อผู้ใช้และผู้บริโภค นอกจากนี้ยังทำให้เกิดการตอกด้านของสารเคมีซึ่งมีผลต่อสภาวะแวดล้อมด้วย

ในสภาพธรรมชาติ แมลงวันทองมีศัตรูธรรมชาติ คือ แมลงห้ำ (predator) ซึ่งทำลายแมลงวันทองทุกรยะ และแมลงเบี้ยน (parasitoid) ไข่หนอน และคักແดี้ ซึ่งแมลงเบี้ยนดังกล่าวทำให้แมลงวันทองไม่สามารถขยายพันธุ์ต่อไปได้ ดังนั้นจึงควรทำการศึกษาเกี่ยวกับชนิดของแมลงเบี้ยนและวิธีการเลี้ยงแมลงเบี้ยนของแมลงวันทองให้มีปริมาณและประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เพื่อควบคุมปริมาณของแมลงวันทองให้อยู่ในระดับต่ำ

วัตถุประสงค์การศึกษา

- เพื่อสำรวจชนิดและจำนวนแมลงเบี้ยนของแมลงวันทอง
- เพื่อทดลองเดี้ยงแมลงเบี้ยนบางชนิดของแมลงวันทองและดูผลในการทำลายแมลงวันทองของแมลงเบี้ยน

ขอบเขตการศึกษา โดยแบ่งขอบเขตการศึกษาออกเป็น

- สำรวจชนิดและจำนวนประชากรของแมลงเบี้ยนของแมลงวันทองที่ได้จากการสำรวจ แมลงวันทองในผลไม้ชนิดต่าง ๆ
- ศึกษาสัณฐานวิทยาภายนอกของแมลงเบี้ยนของแมลงวันทองตามหลักอนุกรมวิธาน
- ทดลองเดี้ยงแมลงเบี้ยนของแมลงวันทองไม่เกิน 2 ชนิด